

Arrest

nr. 309 519 van 11 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 5 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 april 2024.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart een Palestijn afkomstig uit Gaza te zijn,, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 23 augustus 2023, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013

betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard te zijn dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precarie situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zouden verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Uit haar verklaringen kan niet blijken dat zij kampt met enige medische of psychologische problemen of andere elementen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. In het verzoekschrift haalt verzoekende partij aan dat zij ernstig depressief is omwille van haar ervaringen in haar land van herkomst alsook de ervaringen in Griekenland. Verzoekende partij legt echter geen enkel medisch document neer dat aantoont dat zij lijdt aan een depressie of dat zij hiervoor in behandeling is. Uit bovenstaande kan dan ook niet afgeleid worden dat zij zou kampen met psychologische, medische of andere problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Op basis hiervan kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekende partij worden vastgesteld. Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen aan die blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoekende partij is een gezonde vierentwintig jarige man die Arabisch spreekt alsook een beetje Turks (NPO, p. 7-8). Er wordt niet betwist dat aan verzoekende partij in Griekenland in juni of juli 2022 de subsidiaire bescherming toegekend werd. Echter blijkt uit het administratief dossier dat haar verblijfsvergunning vervallen is sinds 14 juni 2023 (administratief dossier, map 6, documenten, stuk 1).

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk is en enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan duren. Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland om dakloos te worden of om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het ontbreken ervan dient in aanmerking te worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoekende partij als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland. Tevens blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier zeer duidelijk dat de situatie voor statushouders in Griekenland dermate precair is dat het voor een begunstigde van internationale bescherming wiens ADET is vervallen, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, ook noodzakelijk is dat hij beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Er moet bijgevolg worden nagegaan of verzoekende partij beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van haar Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na haar terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen.

Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij doorheen haar reisweg van Gaza naar Griekenland en vervolgens naar België (financiële) ondersteuning gekregen heeft van verschillende mensen. Zo blijkt dat zij met behulp van haar neef langs vaderszijde uit Gaza van Turkije naar Griekenland gereisd is, dat zij in Turkije onderdak kon vinden omdat zij daar verschillende neven heeft wonen, dat haar vliegticket vanuit Gaza betaald werd door de man van haar zus en dat er ook 1200 dollar betaald werd door zonen van haar oom langs vaderszijde in Turkije (NPO, p. 3-4). Deze laatste dient zij nog terug te betalen, maar hieruit blijkt wel dat zij op hen kan rekenen om geld te lenen. Vervolgens werd haar vlucht van Griekenland naar België betaald door de zoon van een tante langs vaderszijde en blijkt ook dat zij hier in België meerdere familieleden heeft op wiens hulp zij kan rekenen indien zij iets nodig heeft (NPO, p. 6-7). Hieruit blijkt dat verzoekende partij verschillende personen heeft op wie zij kan rekenen om haar financiële ondersteuning te bieden. Aldus kan zij beroep doen op de ondersteuning van deze personen tijdens de periode die zij dient te overbruggen tussen het aanvragen en het effectief ontvangen van een nieuw verblijfsdocument. Uit bovenstaande blijkt dat verzoekende partij zowel over financiële ondersteuning als over een netwerk beschikt om het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na haar terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen.

Het komt de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en onderdak te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen niet, laat staan genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt vooreerst dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een leven in Griekenland op te bouwen. Zij stelt tijdens het persoonlijk onderhoud meerdere keren dat zij in Griekenland geen asiel wilde aanvragen, dat België haar bestemming was omdat zij hier veel familieleden heeft en dat zij aldus geen pogingen ondernomen heeft om een leven op te bouwen in Griekenland (NPO, p. 4-5, 8). Zij heeft zelfs opzettelijk geprobeerd ervoor te zorgen dat haar vingerafdrukken niet genomen konden worden op het moment dat zij haar verblijfskaart kreeg, door er lijm op te smeren en ze dan te verbranden (NPO, p. 5). Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat verzoekende partij slechts een maand als begunstigde van internationale bescherming heeft doorgebracht in Griekenland, wat een zeer kortstondig verblijf betreft. Zij stelt tijdens het persoonlijk onderhoud geen pogingen ondernomen te hebben om onderdak of werk te zoeken (NPO, p. 8). Verzoekende partij toont niet op afdoende wijze aan dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoon. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift louter herhaalt dat zij doodsb bedreigingen kreeg van een smokkelaar, kan zij de pertinente motieven van de bestreden niet ombuigen waarin terecht gesteld wordt dat er geen enkel begin van bewijs voorgelegd werd van deze dreigberichten en dat haar verklaringen hieromtrent niet voldoende zijn om te kunnen besluiten dat zij niet in staat zou zijn om haar rechten in

Griekenland uit te oefenen. Bovendien maakte zij van deze gebeurtenissen geen melding bij de politie, waardoor zij de Griekse autoriteiten niet de mogelijkheid bood om op te treden (NPO, p. 9-10).

In het verzoekschrift herhaalt zij ook nogmaals dat zij in Griekenland geslagen werd door de politie. Opnieuw dient in navolging van de commissaris-generaal vastgesteld te worden dat verzoekende partij geen ernstige pogingen ondernomen heeft om bescherming af te dwingen. Zij liet na om melding te maken van deze gebeurtenissen bij de bevoegde (hogere) instanties en legt bovendien geen stavingstukken neer met betrekking tot deze gebeurtenissen of de pogingen die zij ondernomen zou hebben om bescherming te verkrijgen. Daarnaast verklaart verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud simpelweg dat zij niet geïnteresseerd was om iets te ondernemen aangezien zij van plan was om naar België te komen (NPO, p. 10). Uit bovenstaande kan niet afgeleid worden dat zij geen beroep zou kunnen doen op de voor haar als begunstigde van internationale bescherming beschikbare beschermingsmodaliteiten in Griekenland.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Bij gebrek aan structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen treffen, zoals vastgesteld in punt 3, moet rekening te houden met de specifieke kenmerken van de individuele situatie van de verzoekende partij tijdens haar verblijf in Griekenland, teneinde vast te stellen of zij zich buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie bevond die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. Hoewel de draagwijdte van de notie "persoonlijke keuzes" moet worden gerelativeerd in het licht van de zeer precaire situatie voor statushouders in Griekenland, kan dit geen afbreuk doen aan hetgeen supra wordt vastgesteld, met name dat verzoekende partij geen ernstige pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken en dat zij evenmin concreet betwist dat uit haar houding en handelen blijkt dat zij geenszins van plan was om in Griekenland een leven op te bouwen.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij Griekenland heeft verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduïd door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

5. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking

overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 16 juni 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1068 legt de eed af en tolkt Arabisch/Frans

Tolk 1761 legt de eed af en tolkt Frans/Nederlands

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. De loco adv. VzP vertolkt ter zitting de instructies dienaangaande van de dominis litis: haar verblijfsdocumenten in Griekenland zijn verlopen, ze zal haar basisrechten op werk, gezondheidszorg edm. niet kunnen laten gelden want de hernieuwing en verlenging van haar ADET zullen uiterst moeilijk verlopen: dit duurt maanden mogelijk meer dan een jaar. Ze komt in een bijzonder kwetsbare situatie terecht, met zelfs niet dezelfde rechten als andere genietters van internationale bescherming. De opwerping dat zij een jonge gezonde 24-jarige man is met goede talenkennis (Arabisch/Turks) is irrelevant in een Griekse context met een andere taal en waar ze niet over middelen noch het netwerk beschikt. Zij wijst erop dat zij dank zij haar werk hier in België haar familie bestaande uit 12 personen (met o.a. haar vader en 3 vrouwen) doet overleven in een tentje in Gaza, naast het financieel helpen van zijn 2 broers hier waarvan 1 sinds 1 à 2 maanden hier bescherming geniet.

Ze heeft problemen met Griekenland (waar ze o.a. 6 dagen in de gevangenis zat door de inlichtingendienst en het dan ook snel na 2 maand aldaar voor bekeken hield) en met Gaza, waar ze al zo'n 70 familieleden verloren heeft. Dank zij haar vingerafdrukken bewam ze een Griekse kaart waardoor ze naar hier kon komen. Hier heeft ze geen hulp nodig en ze laat ter zitting een arbeidsovereenkomst zien beginnend in juni '23 tot eind '24, verlengbaar, bij een Antwerpse onderneming. Ze stelt dat haar bescherming in Griekenland met een termijn van 1 jaar, reeds verstreken is op 14 juni '23.”

5. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 9 april 2024.

Het doel van de vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke grond(en) van de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoekende partij blijft hier evenwel geheel in gebreke.

Door louter al eerder aangehaalde argumenten en al voorheen afgelegde verklaringen te herhalen, zonder dat zij echter concreet ingaat op doch daarentegen voorbij gaat aan hetgeen -hierover- concreet wordt opgemerkt in de beschikking, zoals o.a. omtrent de haar beschikbare financiële middelen en het netwerk om het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na haar terugkeer naar Griekenland te maken kan krijgen tijdens de wachtperiode voor de verlenging van haar vervallen Griekse verblijfsvergunning, slaagt verzoekende partij er niet een ander licht te werpen op de gronden van de beschikking.

Betreffende het algemene, veelal herhalende betoog ter zitting dat verzoekende partij haar verblijfsdocumenten in Griekenland zijn verlopen en dat ze er haar basisrechten op werk, gezondheidszorg en dergelijke meer niet zal kunnen laten gelden aangezien de hernieuwing en verlenging van haar ADET uiterst moeilijk zullen verlopen, benadrukt de Raad dat hier reeds uitvoerig op werd ingegaan en over gemotiveerd in de beschikking. Verzoekende partij doet echter niet de minste poging en bespaart zich in haar herhalend en algemene uiteenzetting ter zitting elke moeite om tegen die concrete vaststellingen enige concrete en inhoudelijke repliek in te brengen, waardoor die betreffende vaststellingen in de beschikking, die hoger kunnen worden herlezen, onverminderd gehandhaafd blijven.

Dat verzoekende partij in Griekenland in een bijzonder kwetsbare situatie terecht zal komen en er zelfs niet dezelfde rechten zal hebben als andere genietters van internationale bescherming, betreft niets meer dan een blote bewering, die zij op generlei wijze *in concreto* aannemelijk maakt. Ze toont niet concreet aan dat haar persoonlijke, individuele situatie verschilt van die van andere statushouders in Griekenland.

De Raad brengt in herinnering dat verzoekende partij eerder zelf uitdrukkelijk verklaarde dat Griekenland slechts een tussenbestemming was en dat België steeds haar doel en eindbestemming was. Haar verklaring ter zitting dat zij door haar vingerafdrukken een Griekse kaart bekam waardoor ze naar hier kon komen, ligt geheel in lijn van die eerdere verklaringen. Het bevestigt haar intenties (dat het steeds de bedoeling was) om naar België te komen. Aan de commissaris-generaal verklaarde ze eerder dat ze (eigenlijk) geen asiel wilde vragen in Griekenland en dat ze er zelfs opzettelijk probeerde dat haar vingerafdrukken er niet konden genomen worden op het moment dat zij haar verblijfskaart kreeg, door er lijm op te smeren en ze dan te verbranden (NPO, p. 5). Verzoekende partij kreeg er dan toch internationale bescherming, de bescherming die zij thans in België opnieuw aanvraagt, doch waarbij zij niet aantoont dat ze deze bescherming niet meer geniet in Griekenland en/of dat deze niet (meer) effectief of toereikend zou zijn. Verzoekende partij hield het bovendien al snel voor bekeken in Griekenland, zo bevestigt ze zelf ter zitting.

Verzoekende partij gaat met haar algemeen betoog ter zitting voorbij aan, minstens slaagt zij er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de beschikking dat haar verklaringen en gedragingen geenszins blijk geven van een wil, laat staan een oprechte intentie om in Griekenland, de EU-lidstaat die haar internationale bescherming toekende, een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, doch integendeel. Ze verbleef er slechts een maand nadat ze van de Griekse autoriteiten haar internationale beschermingsstatus verkreeg, wat een zeer kortstondig verblijf betreft. Ze ondernam geen pogingen om onderdak of werk te zoeken en toont dan ook niet op afdoende wijze aan dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Bovendien wordt herhaald dat het haar toekomt om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan te hebben uitgeput.

Verzoekende partij haar arbeidsovereenkomst bij een Belgische onderneming is niet relevant aangezien dit louter betrekking heeft op haar verblijf en werk hier in België, doch niet op haar situatie in Griekenland waar zij internationale bescherming geniet. Het toont aan en bevestigt dat verzoekende partij een ondernemend en zelfstandig persoon is, hetgeen, net als het feit dat zij een jonge gezonde vierentwintigjarige man is met een goede talenkennis (Arabisch/Turks) wel degelijk relevant is in de context van een terugkeer naar en integratie in Griekenland. De Raad beklemtoont in dit verband dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij bescherming heeft bekomen, door onder meer werk en onderdak te zoeken en de taal te leren.

Verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen geven evenwel geen blijk, zo wordt herhaald en benadrukt, van veelvuldige, ernstige en doorgedreven pogingen om de aan haar internationale beschermingsstatus verbonden rechten en voordelen, zoals inzake de toegang tot o.a. de arbeidsmarkt en huisvesting, (taal)onderwijs en sociale voorzieningen, te laten gelden, en ze maakt geenszins op concrete wijze aannemelijk de middelen die haar status en het recht in Griekenland haar bieden afdoende te hebben aangewend en benut, laat staan te hebben uitgeput.

Aangezien verzoekende partij nooit de intentie had om in Griekenland een leven op te bouwen, hetgeen zij bovendien zelf uitdrukkelijk erkent en bevestigt, en uit haar verklaringen en gedragingen geen, laat staan verwoede en doorgedreven pogingen blijken om er een toekomst uit te bouwen en er als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland de aan haar status verbonden rechten en voordelen te laten gelden, toont zij niet aan dat zij deze er niet zou kunnen laten gelden, en dat zij, buiten haar eigen wil en persoonlijke keuzes, in Griekenland in een in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Dat verzoekende partij, zoals ter zitting wordt opgemerkt, dankzij haar werk hier in België haar familie bestaande uit 12 personen (met o.a. haar vader en 3 vrouwen) doet overleven in een tentje in Gaza, naast het financieel helpen van haar 2 broers hier waarvan 1 sinds 1 à 2 maanden hier bescherming geniet, is bewonderenswaardig, doch zij toont hiermee niet aan dat haar situatie in Griekenland er een was van of bij terugkeer een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt. Bovendien toont verzoekende partij niet aan dat zij in Griekenland geen arbeid zal kunnen verrichten en alzo inkomsten genereren.

De situatie in Gaza is zeer ernstig en betreurenswaardig, doch is ter zake in het kader van verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming in België, een verzoek dat individueel dient te worden onderzocht en beoordeeld zoals *in casu*, niet relevant aangezien verzoekende partij reeds internationale bescherming in Griekenland geniet.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 9 april 2024 opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
---------------	-----------------

M. DENYS,	griffier
-----------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

M. RYCKASEYS